

PARAULA I VIDA

Quins Rams brandarem?

Entrem a la Setmana Santa que enguany, en les circumstàncies d'aquesta pandèmia tan cruel i dolorosa, pren un relleu molt nou. És tan inesperat tot el que ens passa arreu del món. Enguany no tenim Rams, ni trobades de família que no siguin virtuals, ni vacances de primavera. No tindrem processons ni celebracions presencials, ni confessions; no podrem visitar monuments ni celebrar amb joia una vibrant Vetlla pasqual. I tampoc no cantarem Caramelles ni oferirem mones, ni ous de Pasqua pintats per escampar l'alegria del Ressuscitat a tot arreu... Però enmig d'aquesta feblesa que ens agermana a tota la humanitat, tenim la presència ben real del Crist que sofreix en els malalts, en els ancians confinats, en les famílies amb problemes, en els qui estan sols, i que fins moren i són enterrats sols... I alhora tenim una solidaritat renovada de tantes persones que lluiten amb heroïcitat contra la malaltia i a favor de cobrir les necessitats més bàsiques, amb gestos de fraternitat i d'amor.

La impotència i la vulnerabilitat que ara experimentem ens han de fer reflexionar i treure'n lliçons de vida. El Papa Francesc ens ha convidat a tor-

nar a parlar amb Déu, a fer cas de la nostra consciència, a reconèixer quantes coses inútils envolten la vida personal i social de la nostra humanitat i com hem de vetllar perquè l'amor arribi a tots i ens transformi enmig d'aquesta pandèmia. El seu missatge del 27 de març, des de la plaça de Sant Pere impressionantment buida, proclamava per a tot el món: «Per què teniu por? Encara no teniu fe? No tingueu por!» recordant les paraules de Jesús als seus apòstols, esporuguits per la forta tempesta enmig del llac. No tingueu por i aprofundim en l'amor que serà la guia per al retorn a la vida quotidiana, social, política, econòmica, eclesial, un cop passi aquesta pandèmia.

En aquesta Setmana Santa que iniciem, refem l'esperança. Les informacions dels darrers dies ens estan portant molt males notícies. Creixem en casos de malaltia i fins i tot de morts. També de recuperacions. I això ens entristeix. Ens sentim, però, a prop, més a prop, els uns dels altres. Hem de fer pinya. Ens hem de demostrar l'estimació, especialment als pròxims, als qui estan sols, als ancians, als qui estan paralizats per la por i els qui s'afligeixen per la pèrdua del treball. De ben segur que se'ns està fent ja una mica costosa aques-

ta reclusió a les cases, però hem de perseverar-hi; les autoritats sanitàries ens ho demanen, ens ho exigeixen. Fem-ho amb bon esperit. Omplim de sentit aquests dies en què potser ens costa molt de trobar-l'hi. Ànims a les famílies, amb els nanos, amb els adolescents, amb els padrins, amb tots els grans. I, els uns als altres, ajudem-nos, fem-nos fàcil la vida. Fem-nos gestos d'estimació, ni que siguin virtuals i a distància. Siguem agraïts amb tots els qui procuren per nosaltres.

El Senyor entra avui a Jerusalem, la ciutat santa i alhora la ciutat que el crucificarà. Hi entra pel seu poble que ara l'aclama però després el rebutjarà. Ell ve a donar la seva vida per redimir tota la humanitat. És el Bon Pastor, que no ens deixa mai, tampoc ara. Al contrari. No tenim por de res perquè Ell és amb nosaltres, camina al costat nostre, ens està sostenint. Que el Senyor ens beneeixi, ens doni la seva llum i la seva força, i que la pregària, la lectura de l'Escriptura, la comunió espiritual, la demanda del perdó, ben profunda en els nostres cors, la reflexió que faciliten aquests dies ens doni molta fortalesa en aquests moments de confinament.

Bona i única Setmana Santa!

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Setmana Santa: celebracions per internet

Aquest diumenge se celebra el **Diumenge de Rams**. Celebrem l'entrada de Jesús a Jerusalem. Però també iniciem la Setmana Santa, i amb aquesta fem memòria del lliurament de Crist, que feu per amor i l'acompanyem, enguany amb un caràcter especial, durant tota la setmana que iniciem. Aquest lliurament generós ens ha d'esperonar a lliurar-nos als altres també amb generositat, sabent que això donarà fruit: d'aquesta actitud s'esdevé la salvació del món.

Podreu seguir les celebracions litúrgiques, a través de la pàgina web del Bisbat

FENT CLIC AQUÍ

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Jesús es va fer no res; per això Déu l'ha exalçat

Entrem a la Setmana Santa. L'Església ens torna a posar al davant els misteris centrals de Jesús, la seva mort i resurrecció, per ajudar-nos a créixer en l'aprofundiment i en la fidelitat. La segona lectura de la missa d'avui és un text sublim de Pau que ens pot acompanyar en la nostra humil aproximació al misteri lluminós del Senyor. Posaré de relleu dos accents. El primer és el més impactant. Davant la creu de Jesús, Pau subratlla: Tot i ésser Déu, Jesucrist es va abaixar fins a prendre la condició d'esclau, obedient fins a la mort de creu. Joan diu: «Es va fer carn»; Pau ho porta al límit: «S'ha fet no-res». La mística cristiana ha conservat com un tresor l'expres-

sió grega *kenosi*: abaixament, feblesa, entrega, fer-se esclau, fer-se no res.

El segon accent: «per això, Déu l'ha exalçat». La sorpresa és el «per això». Ja des dels primers passos, l'Església i la fe han entès i viscut la relació íntima entre l'abaixament total de Crist i la seva glorificació. En aquest «per això» hi ha expressat el que és inexpressable. És més que premi, o compensació, o contrast... Aquest «per això» formula el que Jesús va dir de moltes maneres: «qui vulgui ser el primer, que sigui l'últim i l'esclau de tots» (Mc 10,44); «qui no aculli el Regne de Déu com un infant, no hi entrarà pas» (Lc 18,17); «els darrers passaran a primers, i els pri-

mers, a darrers» (Mt 20,16); «el qui s'enalteixi serà humiliat, però el qui s'humiliï serà enaltit» (Mt 23, 12).

Jesús s'ha fet no res a la creu. «Per això» ha estat exalçat més amunt dels cels, i «per això» ha estat constituït salvador de tots. El que s'ha fet l'últim, el més feble i el servidor de tots no ha estat engolit per la derrota de la mort. Precisament perquè s'ha humiliat, ha estat exalçat per damunt de tots els vivents i ha estat constituït salvador de la humanitat sencera.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

¿Qué Ramos
agitaremos?

Entramos en la Semana Santa que este año, en las circunstancias de esta pandemia tan cruel y dolorosa, toma un relieve muy nuevo. Es tan inesperado todo lo que nos pasa en el mundo entero. Este año no tenemos Ramos, ni encuentros de familia que no sean virtuales, ni vacaciones de primavera. No tendremos procesiones ni celebraciones presenciales, ni confesiones; no podremos visitar monumentos ni celebrar con alegría una vibrante Vigilia pascual. Y tampoco cantaremos *Caramelles* ni ofreceremos *monas*, ni huevos de Pascua pintados para esparcir la alegría del Resucitado por todas partes... Pero en medio de esta debilidad que nos hermana a toda la humanidad, tenemos la presencia bien real de Cristo que sufre en los enfermos, en los ancianos confinados, en las familias con problemas, en los que están solos, y que hasta se mueren y son enterrados solos... Y al mismo tiempo tenemos una solidaridad renovada, de tantas personas que luchan con heroicidad contra la enfermedad y a favor de cubrir las necesidades más básicas, con gestos de fraternidad y de amor.

La impotencia y la vulnerabilidad que ahora experimentamos nos deben hacer reflexionar y sacar lecciones de vida. El Papa Francisco nos ha invitado a volver a hablar con Dios, a hacer caso de nuestra conciencia, a reconocer cuántas cosas inútiles rodean la vida personal y social de nuestra humanidad y cómo hemos de velar para que el amor llegue a todos y nos transforme en medio de esta pandemia. Su mensaje del 27 de marzo, desde la plaza de San Pedro impresionantemente vacía, proclamaba para todo el mundo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tenéis fe? ¡No tengáis miedo!», recordando las palabras de Jesús a sus apóstoles, amedrentados por la fuerte tormenta en medio del lago. No tengamos miedo y profundicemos en el amor que será la guía para el retorno a la vida cotidiana, social, política, económica, eclesial, una vez pase esta pandemia.

En esta Semana Santa que iniciamos, renovemos la esperanza. Las informaciones de los últimos días nos dan muy malas noticias. Crecemos en casos de enfermedad e incluso de muertes. También de recuperaciones. Y eso nos entristece. Con todo, nos sentimos cerca, más cerca, unos de otros. Debemos cerrar filas. Hay que demostrar el amor, especialmente a los próximos, a los que están solos, a los ancianos, a los que están paralizados por el miedo y los que se alijen por la pérdida del trabajo. Seguro que se nos está haciendo ya un poco costosa esta reclusión en las casas, pero debemos perseverar; las autoridades sanitarias nos lo piden, nos lo exigen. Hagámoslo con buen espíritu. Llenemos de sentido estos días en los que tal vez nos cuesta mucho encontrarlo. Ánimo a las familias, con los niños, con los adolescentes, con los abuelos, con todos los adultos. Y, unos a otros, ayudémonos, hagámonos fácil la vida. Tengámonos gestos de estima, ni que sean virtuales y a distancia. Seamos agradecidos con todos los que procuran por nosotros.

El Señor entra hoy en Jerusalén, la ciudad santa y a la vez la ciudad que lo crucificará. Entra por su pueblo que ahora lo aclama pero pronto lo rechazará. Él viene a dar su vida para redimir a toda la humanidad. Es el Buen Pastor, que no nos deja nunca, tampoco ahora. Al contrario. Nada tememos porque Él está con nosotros, camina a nuestro lado, nos está sosteniendo. Que el Señor nos bendiga, nos dé su luz y su fuerza, y que la oración, la lectura de la Escritura, la comunión espiritual, la petición del perdón, bien profunda en nuestros corazones, la reflexión que facilitan estos días nos dé mucha fortaleza en estos momentos de confinamiento.

¡Gozosa Semana Santa!

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

SETMANA SANTA

Celebració de la Setmana Santa
a la Diòcesi d'Urgell

Les tradicionals celebracions de Setmana Santa, a partir del proper dia 5 d'abril, Diumenge de Rams, a tot el Bisbat d'Urgell, quedaran restringides a l'interior dels temples i sense assistència de fidels. Tampoc es realitzaran les tradicionals processons de Divendres Sant, motiu de devoció popular arreu del territori.

Això no vol dir que no es pugui celebrar a casa la Setmana Santa: els col·lectius parroquials i els voluntaris de Càritas han endegat una campanya que té com a objectiu que tothom pugui fer seva aquesta celebració tan diferent. D'aquesta manera, es vol fer visible la participació dels fidels a través dels balcons de les cases, en comptes de baixar al carrer. S'ha encoratjat a les famílies que vulguin participar, a fer-ho realitzant palmes i palmons a casa, amb senzilles manualitats de paper i motius vinculats amb la Passió de Jesucrist que es posaran als balcons i faran visible la celebració del Triduum Pasqual.

D'altra banda, es podran seguir les celebracions i actes que es portaran a terme des de la Catedral de Santa Maria, i que estaran presidides per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, a través de la pàgina web del Bisbat: www.bisbaturgell.org, en directe, i també a través de la pàgina de Facebook de la diòcesi <https://www.facebook.com/DiocesiUrgell>.

També es podrà fer el seguiment de les celebracions a través de Pirineus Televisió, visible al Principat d'Andorra i a les comarques catalanes de l'Alt Urgell, la Cerdanya, el Pallars, i l'Alta Ribagorça.

Aquestes celebracions, de manera excepcional, es faran a porta tancada i sense assistència de fidels, i respectant les mesures de seguretat que es demanen en aquest moment.

També les parròquies de diversos indrets s'han preparat i els sacerdots fan les celebracions a porta tancada i ho emetran per Youtube o per Instagram per als seus fidels. És el cas de Balaguer, Guissona o Sant Julià de Lòria (al Principat d'Andorra), o bé retransmetent el servei usant la megafonia de l'església i des del campanar.

El portal web del Bisbat d'Urgell serà la porta d'entrada per a poder accedir de manera fàcil i còmode a les celebracions que es porten a terme a Sant Pere del Vaticà, a la Basílica de Montserrat i també a les diverses propostes digitals que es fan a la diòcesi. Es pot trobar fàcilment un espai propi al web, on es pot accedir al link de les emissions en directe.

També la informació estarà present al *Full Dominical* dels caps de setmana del 5 i el 12 d'abril.

RETRANSMISSIONS DE SETMANA SANTA

Des de Sant Pere
del Vaticà

TRECE

2

DIUMENGE DE RAMS: a les 11 h

DIJOURS SANT: a les 18 h

DIVENDRES SANT: Celebració de la Passió, a les 18 h

Viacrucis: a les 21 h

DISSABTE SANT: Vigília Pasqual, a les 21 h

DIUMENGE DE PASQUA: a les 11 h

Des de la Basílica
de Montserrat

3

TELEVISIÓ DE CATALUNYA

DIUMENGE DE RAMS: a les 11 h

DIUMENGE DE PASQUA: a les 11 h

DISSABTE SANT:

Vigília Pasqual, a les 22 h

33

Des de la Catedral
de Santa Maria d'Urgell

DIUMENGE DE RAMS: a les 12 h, Missa de la Passió del Senyor

DILLUNS SANT: a les 12 h, Missa Crismal

DIJOURS SANT: a les 19 h, Missa de la Cena del Senyor

DIVENDRES SANT: Acció litúrgica de la Passió del Senyor, a les 17 h

Pregària davant del Crist de la Preciosíssima Sang, a les 20 h

DISSABTE SANT: Vigília Pasqual, a les 20 h

DIUMENGE DE PASQUA: Missa solemne i benedicció pasqual, a les 12 h

Càritas Diocesana d'Urgell manté el sosteniment dels més fràgils

Càritas d'Urgell, respectant les actuals mesures establertes, ha seguit fent la seva tasca d'acompanyament, acollida, escolta i orientació de les persones amb necessitats i de les més vulnerables. Existeixen moltes casuístiques i diferents situacions que requereixen una atenció concreta i específica.

Als centres de Càritas Diocesana d'Urgell es continuen atenent consultes telefòniques en línia. Les peticions urgents s'atenen de manera presencial, seguint les recomanacions sanitàries. Es manté el constant contacte amb els serveis socials de les institucions locals per donar resposta a les necessitats socials del territori a través de les mesures que siguin necessàries. Es trameten de manera regular els ajuts econòmics a aquelles famílies que ja eren ateses per Càritas, i es duu a terme un seguiment telefònic amb totes les famílies que reben algun ajut.

En els primers dies de confinament s'han fet les següents accions:

- El passat 27 de març s'han lliurat 200 bates per al personal sanitari del CAP de Balaguer, realitzades per voluntàries de Càritas.
- Al claustre interior de la Residència Sant Domènec de Balaguer s'ha desplegat una exposició de fotografies del «Balaguer antic», perquè els avis, tot mirant-les, passegin per dintre i mantinguin una certa activitat física.
- A La Seu d'Urgell es van fer les donacions d'aliments porta a porta, a les famílies vinculades a la Llar d'infants «Francesc Xavier» que ho necessiten.
- A Bellvís s'ha cedit un ordinador de Càritas als infants d'una família perquè puguin tenir accés a internet i fer el treball de l'escola.

- A Balaguer s'han donat ajuts d'urgència per pagar la factura d'un mòbil perquè l'usuari pugui continuar connectat.
- Les voluntàries dels Espais Grapats de diversos centres de la diòcesi han rebut ja a les seves cases el material per confeccionar estovalles.

La xarxa de voluntariat de les Càritas parroquials necessàriament s'ha hagut d'alentir en les prestacions per les mesures de precaució que cal adoptar en aquesta pandèmia. Els voluntaris continuen essent essencials per a contactar telefònicament amb famílies vulnerables i fer de canal amb Càritas Diocesana.

L'actual crisi sanitària, que també és econòmica, ens afecta a tots i especialment als qui ja vivien al dia. La solidaritat envers els qui pateixen és ara, més que mai, molt necessària ja que només ajudant-nos entre tots podem superar-ho. Càritas encoratja a ser generosos en la solidaritat i a demostrar-nos, fent pinya, la nostra estimació pels germans.

Les comunitats de monges de Balaguer i Refet intensifiquen les seves intencions i pregàries.

Les religioses de la Sagrada Família participen en el pla de contingència

La Congregació de la Sagrada Família ha cooperat en el Pla de Contingència que ha preparat la ciutat de La Seu d'Urgell i la Fundació Sant Hospital, donant la roba, tallant i cosint una vintena de llençols que cobriran la gran demanda que s'està produint en aquest moment. El total de la comunitat que viu al convent de «La Punxa» ha participat en la

confecció d'aquestes peces, que han estat higienitzades també i han estat lliurades a l'hospital de La Seu d'Urgell.

La congregació sempre ha mantingut un vincle molt especial amb l'hospital, ja que fou aquí on el 1859 la Mare Anna M. Janer va fundar la congregació i va posar en marxa un servei renovat d'atenció als malalts, que donaven justament les monges de la congregació. Amb el temps, aquella estructura ha evolucionat fins a l'hospital d'avui.

Les religioses, amb la Gna. Visitación Lorenzo, Delegada de Pastoral de la Salut d'Urgell, han participat molt generosament i amb il·lusió en aquest treball, amb vocació de servei a la ciutat i a les persones malaltes.

CÀRITAS D'URGELL

La fraternitat ens fa ajupir-nos per rentar els peus

El Dijous Sant celebrarem la Diada de l'Amor Fraternal.

És el marc de les darreres vivències abans de la Passió i Mort de Jesús, que ja tenen el perfum de la propera Pasqua. De la trobada al voltant de la taula del darrer sopar de Jesús i els Dotze, cada petit moment apunta a l'Amor, vist com a donació, com a servei i també com a gest festiu i joïós. El Messies, que esdevindrà el Crist clavat a la creu, els vol oferir un resum del que ha de ser la tasca dels apòstols en la història de l'Església. Una tasca i un dinamisme que s'ha de bastir des de l'amor fratern, sense fer distincions entre les persones i la realitat de cadascú; un espai en el que la donació cap els altres ha de ser universal, on tots i totes som germans.

De tot el text evangèlic de Joan que es llegeix en la litúrgia del Dijous Sant, ens aturarem en el moment del «Lavatori dels peus». És un moment d'impuls i d'acció de Jesús, que els vol —i ens vol— deixar ben clar quina és l'actitud del cristià en la construcció del Regne de Déu. Ens diu Joan: «s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després tirà aigua en un gibrell i es posà a rentar els peus als deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duia a la cintura». És una acció enèrgica que anar a fer un servei a l'altre, i en una actitud d'abaixament, d'humilitat, rentar els peus. T'has d'agenollar, t'has de fer servidor del teu germà. Aquesta és l'actitud que ens vol comunicar la Diada de l'Amor Fraternal: tots hem de ser el servidor del germà. Aquesta és una actitud que ens allibera, en una societat en la que estem encadenats al consumisme i a la vanitat; on tot gira entorn de l'ego i en la que pensem que són els altres els que ens han de «rentar els peus».

Jesús ens recorda a nosaltres, a l'Església i a la seva acció de «rentar els peus» en el món, com és l'acció de Càritas: «Enteneu això que us acabo de fer? Vosaltres em dieu Mestre i Senyor, i feu bé de dir-ho, perquè ho soc. Si, doncs, jo, que soc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us ho heu de fer els uns als altres». Aquest és el veritable sentit de l'Amor Fraternal: servir-nos els uns als altres. I no ho dubteu: a Càritas vivim profundament aquest gest, que dona sentit a la nostra tasca.

Som capaços d'abaixar-nos prou com per veure els peus bruts dels pobres, dels refugiats, dels exclosos, dels malalts, dels marginats? I encara ens queda un altre qüestió: som capaços de netejar-los amb veritable amor? Perquè aquesta és l'acció que els retorna la netedat, els drets, la dignitat als fràgils. I perquè així poden caminar en igualtat de condicions per avançar plegats cap a un món millor.

Jesús va ser clavat a la creu, pagant el preu de cercar aquest món de respecte i servei. Ara ens toca a nosaltres, seguint al Mestre, de cenyir-nos ben bé la tovallola i fer de la nostra opció creient una opció que treballa per una societat més justa i més humana.

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas d'Urgell

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns Sant (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jo 12,1-11]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prevere, fundador dels Germans de les Escoles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

8. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Joan d'Organyà, monjo premonstratès; santa Macària, vg.

9. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jo 13,1-15]. Santa Maria de Cleofàs, parenta de la Verge Maria.

10. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,

12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jo 18,1-19,42]. Sant Ezequiel, profeta (s. VI aC); sant Dimas, el bon lladre.

11. ■ Dissabte Sant. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.

12. □ Diumenge vinent, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (litúrgia de les

hores pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia:* Fets 10,32a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jo 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *A la missa vespertina,* l'Evangeli pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Juli I, papa (romà, 337-352), sant Damià, bisbe; santa Vísia, verge i màrtir.

Diumenge de Rams o de la Passió del Senyor

COMENTARI

Creu i resurrecció

Aquest diumenge obre la porta a la Setmana Santa. Ens encaminem vers la gran festa dels cristians: la Resurrecció de Crist. Avui trobem com dues cares en les lectures. Per una banda, l'exaltació de Crist, amb els rams i l'entrada a Jerusalem: *La gent que anava al davant i la que el seguia cridava: Hosanna a dalt de cel...* És un ambient de triomf, d'èxit, d'aclamació de les multituds. Però tot canvia quan entrem a l'Església. La primera lectura ja ens parla de passió: *He parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades.* Però en aquest moment Jesús (li podem aplicar perfectament el text d'Isaïes) no es troba sol: *El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut.*

També a la segona lectura trobem la doble realitat: sofriment i glòria; mort i resurrecció. *Jesucrist, que era de condició divina... es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu.* Però Déu no podia permetre que quedés dominat per la mort: *Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom... i tots els llavis reconeixin que Jesús és Senyor a glòria de Déu Pare.*

l'evangeli és la narració de la passió, mort i sepultura de Jesús. Així acaba el relat de la passió: *Ells anaren al sepulcre i l'asseguraren segellant-ne l'entrada i posant-hi guàrdia.* Sembla que tot s'ha acabat, que el sepulcre segellat guardarà per sempre aquell cadàver, el cadàver d'un home clavat a la creu, condemnat injustament, befat, escarnit, insultat, flagel·lat. Però aquesta mort ja anuncia una victòria; millor dit ja és una victòria: *El centurió i els soldats que guardaven Jesús deien: És veritat: Aquest home era Fill de Déu.* No han vist la resurrecció però ja creuen en ell, estant encara a la creu. El dolor, el sofriment, la creu, la mort, no tenen mai l'última paraula. És un camí, un camí necessari, però el terme final, la meta serà la vida plena, la resurrecció, l'alegria perpètua.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tot hom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeixin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 27,33-54) (Fragment final)

- C. Arribaren a un indret anomenat Gòlgota, que vol dir lloc de la Calavera. Li oferiren una beguda de vi barrejat amb fel; ell el tastà, però no en volgué beure. Després de crucificar-lo, es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. I s'assegueren allà per fer la guàrdia. Sobre el seu cap, havien posat escrita la causa de la seva condemna: «Aquest és Jesús, el rei dels jueus.» Dos bandolers foren crucificats juntament amb ell, l'un a la dreta i l'altre a l'esquerra.
- C. Els qui passaven l'insultaven, movien el cap amb aires de mofa i deien:
- S. «Tu que vols destruir el santuari i reconstruir-lo en tres dies, salva't tu mateix; si ets el Fill de Déu, baixa de la creu.»
- C. També se'n burlaven els grans sacerdots amb els mestres de la Lleï i els notables. Deien:
- S. «Ell que salvava els altres, no és capaç de salvar-se ell mateix! Ell que és el rei d'Israel, que baixi ara de la creu i creurem en ell. Confiava en Déu: que l'alliberi, doncs, si tant se l'estima, ell que deia: Soc Fill de Déu.»
- C. Els bandolers que havien estat crucificats amb ell també li feien els mateixos retrets.
- C. Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús cridà amb tota la força:
- † «Eli, Eli, lema sabaqtani?»
- C. Que vol dir:
- † «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?»
- C. Alguns dels qui eren allí deien:
- S. «Ara crida Elies.»
- C. Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien:
- S. «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.»
- C. Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà.
- C. En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts. Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien:
- S. «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salvazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 27,33-54) (Fragmento final)

- C. Cuando llegaron al lugar llamado Gòlgota (que quiere decir lugar de «la Calavera»), le dieron a beber vino mezclado con hiel; él lo probó, pero no quiso beberlo. Después de crucificarlo, se repartieron su ropa echándola a suertes y luego se sentaron a custodiarlo. Encima de la cabeza colocaron un letrero con la acusación: «Este es Jesús, el rey de los judíos». Crucificaron con él a dos bandidos, uno a la derecha y otro a la izquierda. Los que pasaban, lo injuriaban, y meneando la cabeza, decían:
- S. «Tú que destruyes el templo y lo reconstruyes en tres días, sálvate a ti mismo; si eres Hijo de Dios, baja de la cruz».
- C. Igualmente los sumos sacerdotes con los escribas y los ancianos se burlaban también diciendo:
- S. «A otros ha salvado y él no se puede salvar. ¡Es el Rey de Israel!, que baje ahora de la cruz y le crearemos. Confío en Dios, que lo libre si es que lo ama, pues dijo: “Soy Hijo de Dios”».
- C. De la misma manera los bandidos que estaban crucificados con él lo insultaban. Desde la hora sexta hasta la hora nona vinieron tinieblas sobre toda la tierra. A la hora nona, Jesús gritó con voz potente:
- † «Eli, Eli, lema sabaqtani?».
- C. (Es decir:
- † «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?»).
- C. Al oírlo algunos de los que estaban allí dijeron:
- S. «Está llamando a Elías».
- C. Enseguida uno de ellos fue corriendo, cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían:
- S. «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo».
- C. Jesús, gritando de nuevo con voz potente, exhaló el espíritu.
- Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo; la tierra tembló, las rocas se resquebrajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron y, saliendo de las tumbas después que él resucitó, entraron en la ciudad santa y se aparecieron a muchos. El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba, dijeron aterrizados:
- S. «Verdaderamente este era Hijo de Dios».